

VEISLA ÆGIS

Hafi íbúum Ásgarðs þótt sjónhverfingarnar takast vel þegar Ægir heimsótti þá bliknuðu þær miðað við það sem hér var í gangi. Í stað kertaljósa varpaði lýsigull björtum ljóma um allan salinn og mjöðurinn rann sjálfkrafa í glösin jafnóðum og þau tæmdust. Húsmóðirin, Rán, var upptekin þegar þau komu, hún var að hengja upp netin sín, en tveir þjónustumenn voru á staðnum til að aðstoða ef gesti vantaði eitthvað. Þeir hétu Eldir og Fimafengur og þóttu ákaflega liprir.

– Þvílíkir þjónar, ég vildi að við Þór hefðum þá heima hjá okkur, skríkti Sif.

– Hann Fimafengur er nú algjör gersemi, ég held bara að ég reyni að ráða hann til mín, svaraði Freyja.

Loki gnísti tönnum.

– Sér er nú hver gersemin, hrópaði hann, dró sverðið sitt úr slíðrum og hjó því í brjóst Fimafengs. Hann hneig niður og þau sáu hvernig lífið slokkaði í augunum.

Það varð uppi fótur og fit. Æsir þyrptust að og allir voru öskureiðir við Loka. Þeir ráku hann út og sögðust aldrei vilja sjá hann framar.

Loki lufsaðist út og gnísti tönnum af reiði. Hann lauk við mjöðinn úr krúsinni sinni og ákvað svo að fara inn aftur og láta goðin heyra það óþvegið.

Veislan sem átti að vera svo ánægjuleg breyttist í skelfilegt rifrildi. Loki þambaði öl og sagði allt það ljótasta sem honum datt í hug um goðin og gyðjurnar og á endanum stundi Frigg:

– Ef Baldur sonur minn væri hér þá slyppir þú ekki heill á húfi úr þessari veislu.

– Baldur mun ekki skaða mig, ég hef séð fyrir því, skríkti Loki og hvolfdi í sig ölinu.

Æsir litu hver á annan. Skessan Þökk hafði þá verið Loki sjálfur í dulargervi eins og marga hafði grunað. Þeir krepptu

hnefana, nú var ekki nema um eitt að ræða en það yrði að bíða morguns því að í dag ætluðu þeir að skemmta sér.

Einmitt þá stormaði Þór inn í salinn. Heljarmikil ölkrús sveif á móti honum, hann greip hana og tæmdi í einum sopa. Svo sneri hann sér að Loka og þrumaði:

– Nú átt þú um tvennt að velja. Annaðhvort heldurðu þér saman eða ég hegg af þér þennan andstyggilega haus!

– Hvað ert þú að þrasa. Þú sem þorir ekki einu sinni að berjast við úlfinn, son minn, þó að þú vitir að hann ætlar að éta þabba þinn.

– Ég læt hamarinn vaða, öskraði Þór.

Loki leit yfir hópinn.

– Nú er ég búinn að segja ykkur allt sem ég veit um ykkur og líka hvað mér finnst um ykkur. Ég ætla að forða mér áður en Þór drepur mig fyrir það. Ég þakka Ægi fyrir mig.

Að svo mæltu tæmdi hann krúsina og skundaði út. Eftir sátu æsir og reiðin kraumaði í þeim.

– Gjörði þið svo vel og njótið veitinganna! hrópaði Ægir.

Allir skáluðu í botn. Nú var stund til að skemmta sér. Á morgun kæmi að skuldadögum.

Hvað var Rán að gera þegar veislan hófst? _____

Hver hellti öli á glösin þegar þau tæmdust? _____

Hvern drap Loki í veislunni? _____

Hvað gerðu goðin til að hegna Loka? _____

Hver var skessan Þökk? _____

Hvað sveif á móti Þór þegar hann kom í salinn? _____

Hver fór úr veislunni á undan hinum? _____
